

Uitspraak Raad van Tucht

klachtnummer 303-2019

uitspraakdatum: 7 juli 2020

Uitspraak van de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag

inzake de klacht van

X te **XX** (hierna: klagster)

tegen

Y, kantoorhoudend te **XY** (hierna: beklaagde)

1. Loop van het geding

1.1 Klagster heeft op 28 juni 2019 bij de Raad van Tucht van de Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Raad) een klacht ingediend tegen beklaagde voorzien van bijlagen.

1.2 De op grond van artikel 9 van het vanaf 1 januari 2019 geldende Reglement Tuchtrechtspraak RB (hierna: het RTRB) voorgestelde mediation is afgewezen.

1.3 Beklaagde heeft op 6 september 2019 een verweerschrift ingediend.

1.4 Klagster heeft een conclusie van repliek met bijlagen ingediend. Beklaagde heeft een conclusie van dupliek met bijlagen ingediend.

1.5 De mondelinge behandeling van de klacht heeft plaatsgevonden te Den Haag op de zitting van de Raad van 3 maart 2020. Daarbij zijn verschenen en gehoord B. (hierna: B.) namens klagster, alsmede beklaagde, bijgestaan door C. (hierna: C.).

1.6 Van het verhandelde ter zitting zijn op de voet van artikel 12, vijfde lid, van het RTRB geluidsopnamen gemaakt.

1.7 De Raad heeft na afsluiting van de mondelinge behandeling het onderzoek heropend en beklaagde om nadere inlichtingen verzocht. Beklaagde heeft de gevraagde inlichtingen verstrekt waarna de Raad klagster in de gelegenheid heeft gesteld daarop te reageren, van welke gelegenheid klagster gebruik heeft gemaakt. Daarop heeft de Raad het onderzoek gesloten.

2. De vaststaande feiten

Op grond van de stukken van het dossier en hetgeen over en weer door partijen is gesteld en niet of onvoldoende is weersproken, neemt de Raad, als vaststaand, de navolgende feiten en omstandigheden in aanmerking.

2.1 Beklaagde is middels "YY" (hierna: YY) als belastingadviseur werkzaam XY en is als lid van de

Vereniging Register Belastingadviseurs (hierna: de Vereniging) als "RB" ingeschreven. Beklaagde is de aandeelhouder en bestuurder van YYY. C. is als werknemer verbonden aan YY. Beklaagde is zijn direct leidinggevende.

2.2 Klaagster exploiteert een onderneming op het gebied van IT-diensten en leveringen. Zij verleent haar diensten onder meer aan (lagere) overheden. De aandelen van klaagster worden sinds 2019 volledig gehouden door QQ. Daarvoor waren ook YYZ (enig aandeelhouder: P., hierna: P.), Q. en R. houders van aandelen in klaagster. Enig aandeelhouder van QQ. is B..

2.3 Klaagster, respectievelijk haar rechtsvoorganger, zijn een jarenlange relatie geweest van beklaagde.

2.4 Een medewerker van YYY heeft klaagster op 21 mei 2015 advies gegeven met betrekking tot de werkkostenregeling. Daarbij is ook ingegaan op fiscale aspecten ter zake van de bij klaagster voor haar werknemers bestaande autoregeling (privégebruik werknemers).

2.5 Op 28 januari 2016 heeft P. namens klaagster in een email met betrekking tot het doen van aangiften omzetbelasting aan beklaagde geschreven:

"Wat wij altijd gedaan hebben is dat we voor de BTW Q4-2015 uitgaan van alle betaalde facturen voor 26 jan.

Er zijn altijd veel Gemeentes die in Q4 een factuur ontvangen maar niet voor 26 jan betaald hebben. Deze Gemeentes sturen we dan een "aanmaning" bestaande uit:

1. een credit factuur met als datum dec 2015
2. een nieuwe debet factuur met als datum jan 215

Dit doen we omdat we anders teveel BTW moeten betalen (gezien onze liquiditeit mogelijkheden).

IK zou me kunnen voorstellen dat die ge anti dateerde credit factuur wettelijk niet is toegestaan ? Is dat zo ??"

2.6 Beklaagde heeft daarop op dezelfde dag geantwoord aan klaagster:

"Hoi P.,

Als je het zo verteld is dit niet toegestaan.

Wel een erg praktische oplossing.

Gaat het om veel geld bij de creditfacturen?

Zijn het steeds dezelfde gemeente die voor 26 januari niet betaald hebben? Wellicht kun jij die verzenden op 2 januari.

Groeten, Y."

2.7 In zijn email van 2 maart 2016, 11.32 uur, schrijft C. aan klaagster onder meer als volgt:

"Volgens mail van Z. d.d. 5 januari stond er € XXX open bij de klanten, dit is inclusief btw € XXX zie ons rapport van 12 januari 2016 en bijgevoegde lijst.

Voor de btw is er op jullie verzoek een correctie gemaakt, zie onderstaand, waarbij over € XXX nog geen btw berekend is, omdat deze klanten nog niet betaald hadden op 25 januari 2016.

Hierdoor is per saldo €XXX minder aan btw betaald, dan in het rapport van 12 januari als balanspost opgenomen is.”

In een andere email van eveneens 2 maart 2016, 12:08 uur, schrijft C. aan klagster:

“Voor 2014 hebben wij de btw berekend op basis van bijgevoegde berekening. We hebben toen de balanspost debiteuren alleen gebaseerd op de reeds ontvangen omzet tot 23 januari 2015.”

2.8 In een email van C. aan klagster van 7 juli 2017 schrijft deze onder meer:

“Zie bijlagen voor de btw-aangiften van XZ. en van X..

Na de bepaling van het debiteurensaldo van € XXX per 30 juni 2017, (zie eerdere mail) leidt de btw-aangifte van Cloud tot een te betalen bedrag van € XXX.

De te betalen BTW van X. bedraagt € XXX.

Na jullie akkoord zal ik de aangifte indienen, waarna jullie moeten betalen vóór 31 juli 2017.”

Klagster, in de persoon van B., reageert daarop bij email van dezelfde datum als volgt:

“Beste C.

Graag alleen de btw over ontvangen bedragen opvoeren.”

2.9 Op 27 oktober 2017 heeft C. aan klagster geschreven:

“Zie bijlage voor de btw-aangifte over het 3^e kwartaal van X., te betalen € XXX.

De aangifte heb ik aangepast met de factuur van Q., met een aftrekpost van € XXX aan btw, en de nota van X. aan F. ter verrekening van de rekening-courant (te betalen btw € XXX).

Deze aangifte wil ik uiterlijk maandag 30 oktober indienen, graag ontvang ik jullie akkoord.”

Klagster, in de persoon van R., heeft daarop aan C. geantwoord:

“Hoi C.,

Zoals net afgesproken graag alleen de facturen die reeds betaald zijn opvoeren in de BTW aangifte. Alvast dank voor de moeite”

2.10 Begin 2018 heeft B. beklagde benaderd met het verzoek of klagster zijn andere ondernemingen wilde adviseren. Beklagde heeft daarop aan B. meegedeeld dat hij is gespecialiseerd in dienstverlening aan vrije beroepers (consultants) en niet de juiste persoon was om een handel in encrypted telefoons administratief en fiscaal te begeleiden. In de loop van 2018 heeft klagster vervolgens aan beklagde meegedeeld dat zij de relatie wenste te beëindigen en dat zij aan G. had verzocht de dienstverlening vanaf het boekjaar 2019 ter hand te nemen. Met beklagde werd

afgesproken dat deze de werkzaamheden tot en met boekjaar 2018 zou afmaken.

2.11 De conceptjaarrekening over het jaar 2018 van klagster d.d. 15 januari 2019 en de jaarrekening over het jaar 2017 d.d. 14 december 2018 vermelden onder meer de navolgende posten:

In euro's	31-12-2018	31-12-2017
Vorderingen:		
Rekening-courant XQ	XXX	XXX
Rekening-courant QQ.	XXX	XXX
Rekening-courant R.	XXX	XXX
Schulden:		
Rekening-courant QQ.	XXX	XXX

2.12 De jaarrekening over het jaar 2017 d.d. 14 december 2018 vermeldt onder de kosten onder meer de navolgende post (in euro's):

Personeelskosten	XXX	XXX
Management Fee	XXX	XXX

2.13 Met factuurdatum 28 december 2018 heeft QQ. aan klagster een tweetal facturen verzonden:

Factuurnummer 2018-34

Management Fee 2017 (per maand)	7	€ XXX	€ XXX
BTW			<u>€ XXX</u>
			€ XXX

Factuurnummer 2018-34

Management Fee 2018 (per maand)	12	€ XXX	€ XXX
BTW			<u>€ XXX</u>
			€ XXX

2.14 Met factuurdatum 31 december 2018 heeft R. aan klagster een tweetal facturen verzonden:

Factuurnummer 2018-2

Uitgevoerde werkzaamheden			€ XXX
BTW			<u>€ XXX</u>
			€ XXX

Factuurnummer 2018-3

Management Fee 2018 per maand	12	x € XXX	€ XXX
BTW			<u>€ XXX</u>
			€ XXX

2.15 De conceptjaarrekening over het jaar 2018 van klaagster d.d. 15 januari 2019 vermeldt onder de kosten onder meer de navolgende post (in euro's):

Personeelskosten	2018	2017
Management Fee	XXX	XXX

2.16 C. heeft op 21 januari 2019, naar aanleiding van vragen van de nieuwe adviseur van klaagster aan klaagster (B.) onder meer geschreven:

“Hallo B.,

Ik heb even gekeken naar de opmerkingen van jouw boekhouder.

(...)

De managementfee is geboekt op basis van de aangeleverde (en nog aan te leveren) facturen van de aandeelhouders, zie bijlage. Mocht dit aanpassing behoeven, dan verzoek ik jullie creditfacturen te overhandigen.”

2.17 Op 25 januari 2019 heeft B. namens klaagster per email aan C. geschreven;

“C.,

Een beetje later dan verwacht maar nog wel vrijdag. Wij hebben besloten de facturen over 2018 in te trekken en die van 2017 weel op te voeren. Ik hoop dat je hiermee 2018 kan afronden en ik zie de stukken graag tegemoet.”

2.18 Bij email van 2 april 2019 heeft beklagde aan klaagster – voor zover hier van belang - het volgende geschreven:

“Mijn nota's staan al 3 maanden open. Hiervoor is door mij en mijn personeel gewerkt vanaf de laatste nota, d.d. 14 september 2017, tot 31 december 2019.

De ene nota betreft de loonstroken (€ XXX), e.d. van jullie personeel over 2018 en alle werkzaamheden daar omheen.

De andere nota (€ XXX) heb ik reeds op kantoor aan B. [RvT: B.] uitgelegd: dit betreft het reguliere jaarwerk plus 5 kwartalen boekhouding.

De nota over 2018 komt er binnenkort aan. Deze zal bestaan uit het jaarwerk over 2018 plus 1 kwartaal boekhouding en de afsluitende werkzaamheden.”

2.19 Klaagster heeft per email, eveneens op 2 april 2019, op de in 2.18 bedoelde email gereageerd. Zij schrijft daarin onder meer:

“... zoals je weet heb ik al langer bedenkingen bij de hoogte van de facturen. De nota van de salarisverwerking zal ik ter betaling stellen maar ik heb grote bezwaren tegen de openstaande factuur van EUR XXX.”

(...)

Deze mail kan je als bezwaar zien op de factuur en ik ben op dit moment niet voornemens deze te betalen. Zoals aangegeven ben ik bezig met het opstellen van een formeel bezwaar en een aansprakelijkstelling. Deze volgt zsm. Ik verneem graag van je.”

2.20 Beklaagde repliceert op 5 april 2019 onder meer als volgt:

“Nee, ik wist niet dat je al langer problemen had met de facturen en dat er in de afgelopen jaren een aantal zaken verkeerd waren gegaan.

(...)

Als jullie denken dat wij ons werk niet goed hebben gedaan, dan kunnen jullie mij aansprakelijk stellen. Daar ben ik als, Register Belastingadviseur, voor verzekerd.

(...)

Voor het overige hebben wij gewoon gewerkt voor onze uren.

(...)

Ik stel jullie dan ook voor de betaling van mijn twee openstaande nota's hierbij, voor zover nog nodig, in gebreke.

(...)

Ik zal dan ook mijn vorderingen ter incasso afgeven aan mijn advocaat.”

2.21 Op 8 april 2019 heeft beklagde middels YYY de in 2.18 bedoelde nota over 2018 aan klagster verzonden. Het bedrag van de nota bedraagt € XXX (inclusief BTW).

2.22 Bij email van 24 april 2019 bericht klagster aan beklagde onder meer als volgt:

“Ik ben de facturatie na aan het gaan over de afgelopen jaren en het valt mij op dat je de facturen die je aan XZ. gestuurd nooit hebt gespecificeerd.

Graag ontvang ik alsnog een specificatie van de facturen van de afgelopen jaren (tenminste de afgelopen 5 jaar).”

2.23 Namens beklagde bericht C. daarop op 26 april 2019 aan klagster:

“Namens Y. verzoek ik je voor vragen en opmerkingen contact met de advocaat van ons kantoor op te nemen. Hij handelt dit verder af, ik heb het mailadres in de cc gezet.”

2.24 Klagster heeft daarop in haar email van 26 april 2019 aan de advocaat van beklagde geschreven:

“Bijgaand het verzoek dat ik aan Y. stuurde voor de specificaties van de facturen over afgelopen jaren. Het bevreemd mij dat ik dit verzoek om mijn facturen te specificeren via de advocaat moet laten verlopen (de facturen waar het over gaat zijn immers reeds voldaan) alsook het verkrijgen van de overeenkomst op basis

waarvan de dienstverlening wordt uitgevoerd. Het lijkt mij dat ik dit verzoek direct bij de dienstverlener kan neerleggen en ik niet (eventueel via onze advocaat) via de advocaat van YY. moet laten lopen. Hoe het ook zei: gaarne de stukken voor 8 mei a.s. aanleveren.”

2.25 Beklaagde heeft namens YYY. beslag laten leggen onder klagster in verband met het uitblijven van betaling op de openstaande nota's. In verband hiermee is een afzonderlijke gerechtelijke procedure door partijen opgestart.

2.26 De definitieve jaarrekening over 2018 van klagster werd door haar nieuwe adviseur verzorgd.

2.27 Op 28 juni 2019 heeft klagster de onderhavige klacht(en) tegen beklagde bij de Raad ingediend.

3. De klacht en conclusies van klager en beklagde

3.1 Klagster verwijt beklagde in de onderhavige klachtprocedure, kort gezegd:

3.1.1 handelen in strijd met artikel 1, eerste lid, van het Reglement Beroepsuitoefening (hierna: RBU) doordat beklagde:

a. bij verschillende werknemers van klagster verkeerde bedragen heeft verloond als gevolg van door klagster onjuist berekende bedragen vanwege privé-gebruik door de betreffende werknemers;

b. geen rente heeft berekend over de rekening-courant (vorderingen dan wel schulden) van/aan gelieerde vennootschappen;

c. geen toezicht gehouden op bedragen die werden overgeboekt tussen klagster en haar aandeelhouders;

d. de door R. en QQ. aan klagster gefactureerde management-fee voor de jaren 2017 en 2018 verkeerd heeft verwerkt;

e. het concept van de jaarrekening 2018 van klagster niet of niet juist heeft gecorrigeerd;

f. bewust onjuiste aangiften omzetbelasting van klagster heeft ingediend.

3.1.2 handelen in strijd met artikel 10, vijfde lid en artikel 11, tweede lid, RBU doordat beklagde een goede overdracht van de werkzaamheden afhankelijk heeft gemaakt van de betaling van openstaande nota's.

3.1.3 handelen in strijd met artikel 14, eerste en tweede lid, RBU doordat beklagde de nota's niet heeft gespecificeerd ook niet nadat klagster hem daarom nadrukkelijk had verzocht.

3.2 Partijen hebben voor hun standpunt aangevoerd wat is vermeld in de van hen afkomstige stukken en hetgeen zij daaraan ter zitting hebben toegevoegd.

3.3 Klagster concludeert tot gegrondbevinding van de klachten zoals vermeld.

3.4 Beklaagde concludeert primair tot niet-ontvankelijk verklaring van de klachten en subsidiair tot ongegrondbevinding van de klachten.

4. Beoordeling van de klacht(en)

De klachten onder 3.1.1

4.1 Artikel 1 RBU luidt:

“Een lid is gehouden zijn werkzaamheden op een eerlijke, zorgvuldige en behoorlijke wijze te verrichten, zich te houden aan wet- en regelgeving en zich verder te onthouden van al wat overigens in strijd is met de eer en waardigheid van het beroep.”

Letter a

4.2 Klaagster verwijt beklaagde dat hij bij het indienen van de aangiften loonbelasting, voor een aantal werknemers van klaagster onjuiste bedragen voor het privégebruik van aan die werknemers door klaagster ter beschikking gestelde personenauto's in aanmerking heeft genomen, als gevolg waarvan is nageheven. Klaagster heeft ter ondersteuning van dit klachtonderdeel kopieën van door een medewerker van YYY. vervaardigde loonstroken over de maand december 2018 (met cumulatieven 2018) van twee werknemers van klaagster overgelegd. Beide zijn op het onderdeel privégebruik auto onjuist. Beklaagde heeft de eindverantwoordelijkheid voor de vervaardigde loonstroken. Beklaagde heeft daarop in zijn repliek verklaard dat inderdaad bij meerdere werknemers van klaagster een correctie van hun salarisopgaven heeft plaatsgevonden. Beklaagde stelt echter dat beklaagde hem niet de juiste informatie met betrekking tot de ter beschikking gestelde auto's heeft verstrekt. Zo zou niet duidelijk zijn geweest of aan een werknemer een auto ter beschikking werd gesteld, en zo ja welke auto met welke cataloguswaarde en of door klaagster met de betreffende werknemer een eigen bijdrage ter zake van het privégebruik was afgesproken.

4.3 De Raad verwerpt het verweer van beklaagde. Zoals uit – in ieder geval – de door klaagster overgelegde door YYY. vervaardigde loonstroken van de twee werknemers van klaagster blijkt, was beklaagde / YYY. op de hoogte van het feit dat aan de betreffende werknemers door klaagster een auto ter beschikking was gesteld. Eveneens blijkt uit de overgelegde loonstroken dat rekening is gehouden met een eigen bijdrage van de betreffende werknemer. Beklaagde wist derhalve van het privégebruik auto van die werknemers en de eigen bijdrage. Dit blijkt tevens uit het door YYY. op 21 mei 2015 aan klaagster verstrekte advies inzake de werkkostenregeling (2.4). Het had op de weg van beklaagde gelegen, die immers de loonstroken voor klaagster vervaardigde, te verifiëren welke auto met welke cataloguswaarde aan de betreffende werknemer ter beschikking was gesteld en welke eigen bijdrage daarbij was afgesproken. Door dit na te laten heeft beklaagde niet voldoende zorgvuldig gehandeld bij de uitvoering van de door klaagster aan hem verstrekte opdracht. Daarbij merkt de Raad wel op dat dit in de gevallen van de twee werknemers waarvan de loonstroken werden overgelegd, tot relatief kleine correcties aanleiding heeft gegeven.

4.4 Dit onderdeel van de klacht acht de Raad gegrond.

Letter b

4.5 Klaagster verwijt beklaagde dat hij bij het opstellen van de jaarrekeningen van beklaagde geen rente heeft berekend over de rekening-courant (vorderingen dan wel schulden) van gelieerde vennootschappen. Beklaagde heeft in de stukken verklaard dat, volgens afspraak met klaagster, nimmer is uitgegaan van een rentevergoeding op vorderingen en schulden met gelieerde vennootschappen.

4.6 De Raad acht de handelswijze van beklaagde zoals door hem beschreven, op zichzelf genomen onjuist. Binnen gelieerde verhoudingen dient 'at arms length' te worden gehandeld. Beklaagde had klaagster daar in voorkomende gevallen op dienen te wijzen en dienovereenkomstig moeten handelen. Dit heeft ook te gelden ten aanzien van de voor 2017 en 2018 opgestelde (concept-) jaarrekeningen. Klaagster heeft echter naar het oordeel van de Raad onvoldoende inzicht gegeven in het verloop van de vorderingen en schulden waarop dit onderdeel van de klacht ziet, zodat de Raad niet kan beoordelen of, en zo ja welke, gevolgen het niet berekenen van rente in de onderhavige situatie heeft gehad. Op grond hiervan ziet de Raad onvoldoende aanknopingspunten dit klachtonderdeel gegrond te verklaren.

4.7 De Raad acht dit onderdeel van de klacht ongegrond.

Letter c

4.8 Klaagster verwijt beklaagde dat deze geen toezicht heeft gehouden op bedragen die werden overgeboekt tussen klaagster en haar aandeelhouders. Klaagster heeft dit klachtonderdeel echter onvoldoende gemotiveerd onderbouwd en evenmin doen ondersteunen met bewijsmiddelen, zodat de Raad dit klachtonderdeel zal afwijzen.

4.9 De Raad acht dit klachtonderdeel ongegrond.

Letters d en e

4.10 Klaagster verwijt beklaagde dat hij de door R. en QQ. aan klaagster gefactureerde management-fee voor de jaren 2017 en 2018 verkeerd heeft verwerkt en deze niet of niet juist heeft gecorrigeerd. Hij wijst daartoe op de onder 2.13 en 2.14 bedoelde facturen en hetgeen daarover is vermeld in de onderdelen 2.15 en 2.17.

4.11 De door beklaagde opgestelde concept-jaarrekening 2018 van klaagster is gedateerd op 15 januari 2019. De mededeling van B. namens klaagster aan beklaagde werd gedaan op 25 januari 2019. Ondanks het verzoek van beklaagde heeft klaagster de gevraagde credit-facturen niet ter beschikking gesteld zodat een aanpassing van de concept-jaarrekening 2018 niet voor de hand lag. De definitieve jaarstukken van klaagster werden opgesteld door de nieuwe adviseur van klaagster (2.26). Daarmee maakt klaagster niet aannemelijk dat beklaagde onjuist heeft gehandeld met betrekking tot de verwerking van bedoelde management-fee nota's in de jaarrekening 2018. Eerder blijkt uit de door C. aan B. gegeven toelichting van 21 januari 2019 (2.16) van het tegendeel. Klachtonderdeel e is ongegrond. Ter zitting van de Raad op 3 maart 2020 heeft C. met betrekking tot de verwerking van een en ander bij de opstelling van de aangifte omzetbelasting van klaagster over het vierde kwartaal 2018 verklaard dat hij, hoewel hij de door hem verzochte creditfacturen niet had ontvangen, geen rekening heeft gehouden met de over de management-fees berekende omzetbelasting. De Raad acht het handelen van C., en daarmee van zijn direct leidinggevende die de eindverantwoordelijkheid voor

de verwerking droeg, beklaagde, onjuist en onzorgvuldig. Uit de email-wisseling hadden C. en beklaagde moeten begrijpen dat – zo er met betrekking tot de management-fee facturen al creditfacturen zouden zijn – deze in ieder geval op zijn vroegst in 2019 zouden zijn uitgereikt, zodat de gemaakte opstelling omzetbelasting over het vierde kwartaal in zoverre onjuist moest zijn. Bovendien had beklaagde er op moeten staan dat C. de beschikking zou krijgen over de betreffende credit-facturen.

4.12 De Raad acht klachtonderdeel d. gegrond voor zover het ziet op de verwerking van de omzetbelasting op de management-fee nota's en ongegrond voor het overige. De Raad acht klachtonderdeel e ongegrond.

Letter f

4.13 Klaagster verwijt beklaagde dat deze bewust onjuiste aangiften omzetbelasting van klaagster heeft ingediend doordat bij de berekening van de door klaagster af te dragen omzetbelasting slechts de feitelijk ontvangen (door afnemers betaalde) omzet in aanmerking werd genomen en niet ook de wel reeds gefactureerde doch nog niet betaalde (door klaagster ontvangen) omzet.

4.14 Voor klaagster geldt voor het doen van aangiften omzetbelasting het factuurstelsel. In ieder geval reeds sinds eind januari 2016 was beklaagde op de hoogte van de door klaagster toegepaste onjuiste methode van het doen van aangiften omzetbelasting (2.5 en 2.6), welke tot het “verschuiven” van te betalen omzetbelasting kan leiden. Dit heeft echter niet verhinderd dat C. – in ieder geval vanaf maart 2016 (2.7) actief heeft meegewerkt aan deze wijze van doen van aangifte. Het betreffende meewerken heeft zich ook in 2017 voorgedaan (2.8 en 2.9).

4.15 Beklaagde – die in persoon op de hoogte was van de werkwijze van klaagster (2.6) – had er als eindverantwoordelijke op toe dienen te zien dat de door zijn kantoor (YYY.) verzorgde aangiften omzetbelasting op de juiste wijze werden opgesteld. Belanghebbende heeft dat nagelaten. Erger, naar de Raad gezien het verhandelde ter zitting aannemelijk acht, was beklaagde daarvan actief op de hoogte. Daarmee heeft beklaagde gehandeld in strijd met bestaande fiscale wet- en regelgeving.

4.16 Het sinds 1 januari 2019 geldende RTRB bepaalt in artikel 6, vierde lid, eerste volzin, met betrekking tot de ontvankelijkheid van klachten als volgt:

Een klacht die wordt ingediend na verloop van een jaar na de dag waarop de klager heeft kennisgenomen of redelijkerwijs kennis heeft kunnen nemen van het handelen of nalaten van het lid van RB tegen wie de klacht is gericht, wordt niet-ontvankelijk verklaard.

4.17 Uit de vastgestelde feiten kan worden afgeleid dat klaagster in de personen van B. en R. op de hoogte is geweest van de wijze van handelen van beklaagde met betrekking tot het maken van de opstelling van de aangiften omzetbelasting van klaagster (2.8 en 2.9.). De betreffende stukken van het geding zien ten laatste op de situatie in 2017, zodat klaagster op het moment van indienen van de klacht op 28 juni 2019 reeds meer dan een jaar op de hoogte was van het betreffende handelen van beklaagde.

4.18 Naar het oordeel van de Raad dient klaagster niettemin in haar klacht te worden ontvangen. Redengevend daarvoor acht de Raad dat de bepaling van artikel 6.4, eerste volzin, van het RTRB, naar

redelijkerwijs moet worden begrepen, is geschreven om de leden van de Vereniging binnen redelijke tijd zekerheid te verschaffen omtrent de mogelijke tuchtrechtelijke aansprakelijkheid van hun handelen. Tot een dergelijk handelen behoort evenwel niet, een handelen waarbij een lid – zoals hier – bewust de geldende wet- en regelgeving negeert. In dit soort gevallen kan het lid van de Vereniging naar het oordeel van de Raad geen bescherming ontleenen aan de bepaling van artikel 6.4, eerste volzin, van het RTRB.

4.19 De Raad acht dit klachtonderdeel gegrond.

De klacht vermeld onder 3.1.2

4.20 Klaagster verwijt beklagde dat deze een goede overdracht van de werkzaamheden afhankelijk heeft gemaakt van de betaling van openstaande nota's. Klaagster maakt naar het oordeel van de Raad tegenover de gemotiveerde betwisting door beklagde geen feiten of omstandigheden aannemelijk die haar stelling onderbouwen.

4.21 De Raad acht dit klachtonderdeel ongegrond.

De klacht vermeld onder 3.1.3

4.22 Artikel 14, tweede lid, RBU luidt:

“Op verzoek van de klant moet een lid een specificatie van de declaratie verstrekken. Uit de specificatie moet opgemaakt kunnen worden hoeveel uren en kosten voor welke werkzaamheid in rekening zijn gebracht. Desgevraagd dient ook aangegeven te worden door wie de werkzaamheden zijn verricht en tegen welk tarief.

4.23 Klaagster verwijt beklagde dat beklagde de nota's niet heeft gespecificeerd ook niet nadat klaagster hem daarom nadrukkelijk had verzocht (2.22). Ter zitting heeft beklagde verklaard dat hij de door klaagster gevraagde specificaties op advies van zijn advocaat niet heeft verstrekt. Tot de stukken van het geding behoort een op 18 januari 2019 uitgedraaide urenspecificatie van door beklagde c.q. YYY. voor klaagster gewerkte uren. Deze specificatie is eerst bij dupliek door klaagster overgelegd.

4.24 Op grond van hetgeen is overwogen onder 4.23 acht de Raad aannemelijk dat beklagde – anders dan het RBU vereist – niet op (eerste) verzoek van klaagster de gevraagde specificatie van de facturen heeft verstrekt.

4.25 De Raad acht dit klachtonderdeel gegrond.

Slotsom met betrekking tot de klachten

4.26 Op grond van al het voorgaande zijn de klachten vermeld in de onderdelen 3.1.1, letters a., d. (gedeeltelijk), f. en in onderdeel 3.1.3 gegrond. De overige klachtonderdelen zijn ongegrond.

Op te leggen maatregel

4.27 De Raad acht met name de beklagde in de gegrond geoordeelde klachtonderdelen 3.1.1., letters d (gedeeltelijk) en f verweten gedragingen bijzonder ernstig. Een onder zijn leiding staande medewerker

heeft bij het opstellen en voorbereiden van diverse aangiften omzetbelasting van klaagster, naar het oordeel van de Raad bewust, de geldende wet- en regeling op het gebied van de omzetbelasting genegeerd. Naar de Raad aannemelijk acht was beklagde daarvan op de hoogte. Daarmee heeft beklagde de eer en het aanzien van het beroep van belastingadviseur/leden van de Vereniging ernstig geschaad. Dat een en ander heeft plaatsgevonden op initiatief van klaagster maakt dat niet anders. Het had juist op de weg van beklagde gelegen klaagster te bewegen om de wet na te leven. Aangezien gesteld noch aannemelijk is geworden dat als gevolg van de handelwijze van beklagde de fiscus – uiteindelijk - is benadeeld (er was sprake van een verschuiving van voldoening op aangifte in de tijd) ziet de Raad ervan af aan beklagde de zwaarst mogelijke maatregel (ontzetting uit het lidmaatschap) op te leggen.

4.28 Naar het oordeel van de Raad is de maatregel van “schorsing voor de duur van zes maanden” als bedoeld in artikel 14, vierde lid van het RTRB een passend en geboden antwoord op de geconstateerde gedragingen van beklagde. De Raad zal overeenkomstig besluiten.

5. Kosten van de procedure

De kosten van deze procedure worden met toepassing van artikel 14, zesde lid van het RTRB vastgesteld op € 1.500,00. Deze kosten komen ten laste van beklagde. Door de Vereniging dient aan klaagster het door haar voor het in behandeling nemen van deze klacht gestorte bedrag van de waarborgsom van € 200 te worden terugbetaald.

6. Beslissing

De Raad:

- verklaart de klachten zoals verwoord in onderdeel 3.1.1 onder letters a, d (gedeeltelijk) en f gegrond,
- verklaart de klacht zoals verwoord in 3.1.3 gegrond,
- verklaart de klachten voor het overige ongegrond,
- schorst beklagde als lid van de Vereniging voor de duur van zes maanden,
- bepaalt dat de schorsing als lid van de Vereniging ingaat op de eerste dag na de dag waarop deze uitspraak onherroepelijk is geworden,
- veroordeelt beklagde in de kosten van de procedure, door de Raad vastgesteld op € 1.500 en bepaalt dat beklagde het bedrag ad € 1.500 uiterlijk binnen veertien dagen nadat deze uitspraak onherroepelijk is geworden dient over te maken naar rekening IBAN: NL92 ABNA 0435 1683 55 t.n.v. RB te Den Haag onder vermelding van klachtnummer 303-2019, en
- bepaalt dat de door klaagster gestorte waarborgsom van € 200 door de Vereniging wordt gerestitueerd.

Deze uitspraak is gedaan door mr. drs. M.G.J.M. van Kempen, voorzitter, P.T. van Veen RA RB en mr. drs. C.J. van Zijp RB, in tegenwoordigheid van C. Schimmel-Eling als secretaris.

Deze uitspraak wordt toegezonden aan klagster en beklaagde. Een kopie van deze uitspraak wordt toegezonden aan het bestuur van de Vereniging Register Belastingadviseurs te Den Haag.

Tegen deze uitspraak kunnen klagster, beklaagde en het bestuur van de Vereniging RB binnen twee maanden na de dagtekening beroep instellen via de website rb.klachtregeling.nl.

Daarbij moet het volgende in acht worden genomen:

- 1 - bij het beroepschrift wordt een afschrift van deze uitspraak overgelegd;
- 2 - het beroepschrift moet ondertekend zijn en ten minste het volgende vermelden:
  - a. de naam en het adres van de indiener;
  - b. de dagtekening;
  - c. een omschrijving van de uitspraak waartegen het beroep is gericht;
  - d. de gronden van het beroep.

Voor het instellen van beroep is een waarborgsom verschuldigd. Na het instellen van beroep ontvangt de indiener daarvoor een nota.